

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 383

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 1 iunie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 488 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 ¹ raportat la art. 146 din Codul penal	2–3
Decizia nr. 490 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2, 4 și 6 din Codul penal.....	3–5
Decizia nr. 514 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri și art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale	5–7
Decizia nr. 515 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 245 alin. 1 lit. c ¹) din Codul de procedură penală	7–8
Decizia nr. 516 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Codul de procedură penală	8–10
Decizia nr. 522 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal	10–11
Decizia nr. 526 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală	11–13
Decizia nr. 527 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211 alin. 1 din Codul penal	13–14
Decizia nr. 529 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 2 din Codul de procedură penală	14–15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
18. — Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna iunie 2011	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 488

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ raportat la art. 146 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ raportat la art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Dan Leasa în Dosarul nr. 5.725/288/2008 al Tribunalului Vâlcea — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar, partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.725/288/2008, **Tribunalul Vâlcea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215¹ raportat la art. 146 din Codul penal**, excepție ridicată de Dan Leasa în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale în apel.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (12) referitoare la principiul legalității pedepsei, art. 73 alin. (3) lit. h) referitoare la stabilirea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și regimului de executare a acestora, precum și prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu satisfac exigențele de previzibilitate și accesibilitate ale normei de incriminare, făcând trimitere sub aspectul definiției

consecințelor deosebit de grave la norma generală cuprinsă în art. 146 din Codul penal.

Tribunalul Vâlcea — Secția penală nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215¹ din Codul penal — *Delapidarea* și art. 146 din același cod — *Consecințe deosebit de grave*, care au următorul conținut:

Art. 215¹: „*Însușirea, folosirea sau traficul, de către un funcționar, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 15 ani.*”

În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

Art. 146: „*Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (12) referitoare la principiul legalității pedepsei, art. 73 alin. (3) lit. h) referitoare la stabilirea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și regimului de executare a acestora, precum și prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.369 din 26 octombrie 2010,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2011, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. 2 raportat la art. 146 din Codul penal, statuând că, potrivit unei jurisprudențe constante, „reglementarea cuprinsă în art. 146 din Codul penal este necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni, cum ar fi, spre exemplu, furtul calificat, tâlhăria, înșelăciunea, delapidarea sau distrugerea calificată. Susținerile referitoare la caracterul inadecvat al criteriului valoric care determină înțelesul expresiei *consecințe deosebit de grave*, deși pot fi reale în condiții de devalorizare a monedei naționale, nu pot fi reținute.

Modificarea conținutului unei norme juridice, în sensul adaptării ei la realitățile sociale, este o prerogativă exclusivă a autorității legislative în lumina dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora «*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*».

De asemenea, Curtea a mai statuat că art. 215¹ alin. 2 din Codul penal nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ raportat la art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Dan Leasa în Dosarul nr. 5.725/288/2008 al Tribunalului Vâlcea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 490

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2, 4 și 6 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2, 4 și 6 din Codul penal, excepție ridicată de Andrei Băloiu Vasilescu în Dosarul nr. 128/271/P/2008 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece autorul acesteia critică dispozițiile legale din perspectiva comparării lor cu alte prevederi.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 715/R/2010 din 7 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 128/271/P/2008, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 184 alin. 2, 4 și 6 din Codul penal**, excepție ridicată de Andrei Băloiu Vasilescu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei acțiuni penale îndreptate împotriva inculpatului cercetat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 184 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) și (12) referitoare la prezumția de nevinovăție și principiul legalității pedepsei, art. 73 alin. (3) lit. h) referitoare la adoptarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și regimului de executare a acestora, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece, prin modificarea art. 184 din Codul penal în ceea ce privește posibilitatea împăcării părților intervenită prin Legea nr. 202/2010, s-a creat o inegalitate de tratament judiciar între cei care săvârșesc fapta prevăzută și pedepsită de art. 182 din Codul penal și cei care comit aceeași faptă cu același urmări și chiar în stare de ebrietate în condițiile art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal. A mai arătat că în cazul infracțiunii de vătămare corporală gravă nu este posibilă împăcarea părților, ceea ce este în contradicție cu prevederile din Constituție invocate.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece înlăturarea răspunderii penale prin împăcarea părților, pentru faptele prevăzute de art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal, reprezintă atributul constituțional al legiuitorului de a stabili o astfel de măsură, iar selecția se bazează pe gradul de pericol social al infracțiunii, în diferitele variante ale acesteia, precum și pe alte rațiuni de politică penală în concordanță cu dispozițiile și principiile Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 184 alin. 2, 4 și 6 din Codul penal — *Vătămarea corporală din culpă*, care au următorul conținut:

Art. 184 alin. 2, 4 și 6: „*Dacă fapta a avut vreuna din urmările prevăzute la art. 182 alin. 1 sau 2, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda. [...]*”

Fapta prevăzută în alin. 2 dacă este urmarea nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere arătate în alineatul precedent se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani. [...]

Pentru faptele prevăzute la alin. 2 și 4, împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) și (12) referitoare la prezumția de nevinovăție și principiul legalității pedepsei, art. 73 alin. (3) lit. h) referitoare la stabilirea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și regimului de executare a acestora, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia și-a fundamentat criticile din perspectiva comparării dispozițiilor legale contestate cu dispozițiile art. 182 din Codul penal pentru care nu operează principiul disponibilității, în pofida faptului că urmarea socialmente periculoasă este identică în cazul ambelor infracțiuni.

O astfel de argumentare nu poate fi primită, deoarece, deși rezultatul produs prin cele două fapte antisociale este același, modalitatea de comitere și reprezentarea subiectivă a autorilor este diferită, una fiind comisă din culpă și cealaltă cu intenție.

În plus, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 85 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 1 martie 2011, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă deci că nu ne aflăm în prezența unei chestiuni privind constituționalitatea unor texte de lege și, pe cale de consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2, 4 și 6 din Codul penal urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2, 4 și 6 din Codul penal, excepție ridicată de Andrei Băloiu Vasilescu în Dosarul nr. 128/271/P/2008 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 514

din 19 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri și art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri și art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, excepție ridicată de Romică Stredie în Dosarul nr. 15.168/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 15.168/325/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri și art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale.**

Excepția a fost ridicată de petentul Romică Stredie, prin avocat, într-o cauză civilă având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4), art. 11 alin. (1) și (2), art. 148 alin. (2) și art. 44 alin. (8). În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 contravine art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece „Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”. Or, Guvernul nu a motivat existența unei situații extraordinare.

În continuare, autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate încalcă „principiul încrederii legitime în stabilitatea reglementărilor consacrat în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene de la Luxemburg”. Astfel, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 au fost modificate „peste noapte” dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, dispoziții

referitoare la intrarea în vigoare a normelor juridice în materie contravențională.

În fine, autorul excepției mai susține că textele legale criticate contravin art. 44 alin. (8) din Constituție, deoarece exclude posibilitatea dovedirii ulterioare a provenienței produselor transportate, produse confiscate, dacă, pe timpul transportului, nu sunt însoțite de documente justificative ale provenienței lor.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 1 iulie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 89/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 27 mai 2010, și ale art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 27 februarie 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 9 iunie 2006.

Textele de lege atacate au următoarea redactare:

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009:

„Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 27 februarie 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 14 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

e) *transportul în scop comercial al cerealelor sau al produselor de panificație, neînsoțite de documentele prevăzute de lege care să justifice proveniența licită a acestora, cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei, confiscarea mărfii și a mijlocului de transport marfă utilizat în acest scop, dacă acesta aparține contravenientului sau dacă nu există contract legal de căraușie.*

2. La articolul 14, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

(3) *Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a)—d) se fac de către persoane împuternicite în acest scop de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, iar a celor prevăzute la alin. (1) lit. e) se fac de către Garda Financiară și personalul anume desemnat din cadrul Poliției Române.*”

Art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006: *„Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează: [...]*

e) transportul în scop comercial al cerealelor sau al produselor de panificație, neînsoțite de documentele prevăzute de lege care să justifice proveniența licită a acestora, cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei, confiscarea mărfii și a mijlocului de transport marfă utilizat în acest scop, dacă acesta aparține contravenientului sau dacă nu există contract legal de căraușie.”

Articolul unic al Ordonanței Guvernului nr. 6/2009 pentru modificarea termenului privind sancționarea contravențiilor prevăzute de art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 9 iulie 2009, prevede că, *„Prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 27 februarie 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.”*

Autorul criticii de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4) referitoare la adoptarea ordonanțelor de urgență, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană și art. 44 alin. (8) privind caracterul licit al dobândirii averii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, referitor la înfrângerea art. 115 alin. (4) din Constituție prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2009, că, așa cum rezultă din nota de fundamentare ce însoțește această ordonanță, existența situației extraordinare și a urgenței de care textul constituțional menționat condiționează adoptarea acesteia, este justificată prin *„constatările din practică ale autorităților abilitate să aplice prevederile legale care reglementează transportul de produse accizabile, cereale și produse procesate din cereale, ce au evidențiat amplificarea activităților comerciale ilicite, în care sunt implicați operatorii economici ce se ocupă cu comercializarea și transportul acestor categorii de produse”*. De aceea, s-a impus **„intervenția legislativă de urgență, în sensul perfecționării instrumentelor legale necesare pentru prevenirea și combaterea acestor activități”**. De asemenea, reglementarea criticată s-a impus *„cu atât mai mult cu cât s-a înregistrat o creștere a numărului de transporturi ilicite de produse accizabile, diversificându-se concomitent formele de realizare a acestor fapte ilicite. De asemenea, în perioada campaniei agricole de vară se amplifică activitățile comerciale ilicite în care sunt implicați operatorii economici ce se ocupă cu comercializarea și transportul cerealelor, fiind momentul în care se creează stocuri ilicite de cereale, ce ulterior sunt utilizate pentru tranzacții comerciale sau producția de panificație neînregistrată”*.

Cât privește celelalte aspecte invocate de autorul excepției în motivarea acesteia, Curtea constată că acesta nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci, în realitate, solicită modificarea dispozițiilor de lege criticate. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Astfel, așa cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, aceasta vizează, pe de-o parte, aspecte ce țin de modificarea textului de lege criticat, iar, pe de altă parte, aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea dispozițiilor de lege

criticate, ceea ce intră în competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate, eventualele greșeli ale acesteia putând fi îndreptate prin exercitarea căilor de atac.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri și art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, excepție ridicată de Romică Stredie în Dosarul nr. 15.168/325/2009 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 515

din 19 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 245 alin. 1 lit. c1) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 245 alin. 1 lit. c1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mitică Ifrim și Gheorghe Săraru în Dosarul nr. 3.580/231/2008 al Curții de Apel Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.580/231/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 245 alin. 1 lit. c1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mitică Ifrim și Gheorghe Săraru în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs formulat într-o cauză civilă, după ce în prealabil s-a făcut aplicarea dispozițiilor legale criticate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) privind liberul acces la justiție și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, deoarece sesizarea instanței civile de către procuror, prin ordonanța de încetare a urmăririi penale, cu o cerere de anulare a unor înscrisuri pe motiv că au fost falsificate, deși acest fapt nu a fost stabilit printr-o hotărâre de condamnare definitivă, afectează principiul disponibilității care guvernează orice proces civil și răstoarnă prezumția de nevinovăție. **Curtea de Apel Galați — Secția civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 245 alin. 1 lit. c¹) — *Dispoziții complementare ale ordonanței* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Prin ordonanța de încetare a urmăririi penale se dispune totodată asupra: [...]*”

c¹) sesizării instanței civile competente cu privire la desființarea totală sau parțială a unui înscris.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) privind liberul acces la justiție și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.228 din 29 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2009, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 245 alin. 1 lit. c¹) din Codul de procedură penală, statuând că potrivit acestora, prin ordonanța de încetare a urmăririi penale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 245 alin. 1 lit. c¹) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mitică Ifrim și Gheorghe Săraru în Dosarul nr. 3.580/231/2008 al Curții de Apel Galați — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 516

din 19 aprilie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandra Mihaela Apostol în Dosarul nr. 1.075/245/2010 al Judecătoria Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.075/245/2010, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 224 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Alexandra Mihaela Apostol în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni penale privitoare la comiterea infracțiunii de vătămare corporală din culpă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. a)—d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece în faza actelor premergătoare apărătorul făptuitorului nu are dreptul să asiste la niciunul dintre actele care se efectuează până la începerea urmăririi penale, fiind lipsit de o minimă garanție a dreptului la apărare.

Judecătoria Iași opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 224 din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Acte premergătoare*, care au următorul conținut:

Art. 224: „*În vederea începerii urmăririi penale, organul de urmărire penală poate efectua acte premergătoare.*

De asemenea, în vederea strângerii datelor necesare organelor de urmărire penală pentru începerea urmăririi penale, pot efectua acte premergătoare și lucrătorii operativi din Ministerul Administrației și Internelor, precum și din celelalte organe de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, anume desemnați în acest scop, pentru fapte care constituie, potrivit legii, amenințări la adresa siguranței naționale.

Procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. a)—d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 647 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 10 iunie 2009, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, statuând, între altele, că „actele premergătoare au o natură proprie, care nu poate fi identificată sau subsumată naturii precise și bine determinate a altor instituții. Așa cum rezultă din chiar denumirea lor, acestea premerg faza de urmărire penală, având un caracter de anterioritate desprins din scopul instituirii lor, și anume acela de a completa informațiile organelor de urmărire penală, de a verifica informațiile deținute și de a fundamenta convingerea organului de cercetare penală ori a procurorului cu privire la oportunitatea începerii ori neînceperii urmăririi penale. Așa fiind, aceste acte, prin conținutul lor, au un caracter *sui generis*, limitat însă de atingerea scopului. Abia dincolo de această graniță se poate vorbi de o împingere într-un cadru extraprocesual al actelor care trebuie îndeplinite sub hegemonia garanțiilor impuse de faza urmăririi penale.”

De altfel, prin Decizia nr. 141 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 30 noiembrie 1999, Curtea a reținut că „garantarea dreptului la apărare nu se poate asigura în afara procesului penal, înainte de începerea urmăririi penale, când făptuitorul nu are calitatea procesuală de învinuit sau inculpat. [...] Efectuarea de către organele de urmărire penală a unor acte premergătoare, anterior începerii urmăririi penale, în vederea strângerii datelor necesare declanșării procesului penal, nu reprezintă momentul începerii procesului penal și se efectuează tocmai pentru a se constata dacă sunt sau nu temeiuri pentru începerea procesului penal”. S-a mai reținut, de asemenea, că, deși, „În conformitate cu prevederile art. 224 din Codul de procedură penală, procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă, dreptul la apărare al învinuitului nu poate fi considerat ca fiind încălcat, pentru că acesta are posibilitatea de a-l combate cu alt mijloc de probă”, atunci când instanța ar înțelege să-i dea eficiență.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandra Mihaela Apostol în Dosarul nr. 1.075/245/2010 al Judecătorei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 522

din 19 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Dănuț Oros în Dosarul nr. 162/309/2009 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 162/309/2009, **Tribunalul Sălaj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 83 alin. 1 din Codul penal**, excepție ridicată de Dănuț Oros în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale în apel.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 22 alin. (2) referitoare

la interdicția de a supune vreo persoană la vreo pedeapsă sau la vreun tratament inuman sau degradant, deoarece prin aplicarea în mod direct și fără excepție a cumulului aritmetic se ajunge la consecințe grave pentru subiect, care pot fi apreciate ca inumane. Astfel, în opinia autorului, aplicarea acestui cumul ar trebui să fie doar o posibilitate și nu o obligație ca singură opțiune. **Tribunalul Sălaj — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 83 alin. 1 — *Revocarea în cazul săvârșirii unei infracțiuni* — din Codul penal, care au următorul conținut: „*Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea

cetățenilor în fața legii și ale art. 22 alin. (2) referitoare la interdicția de a supune vreo persoană la vreo pedeapsă sau tratament inuman sau degradant.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției susține contrarietatea dispozițiilor legale criticate cu prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor. Cu privire la această critică, Curtea constată că numai potrivit susținerilor orale ale apărătorului autorului s-a invocat acest temei constituțional și că trimiterea la acesta a fost făcută fără o motivare concretă. Or, simpla enunțare a unui text din Legea fundamentală ca argument în susținerea excepției nu echivalează cu o veritabilă motivare, întrucât nu s-a arătat în mod concret în ce constă contrarietatea reclamată. Prin urmare, ținând seama și de dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 potrivit cărora „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și **motivate**”, Curtea urmează ca, din această perspectivă, să respingă excepția ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Dănuț Oros în Dosarul nr. 162/309/2009 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 526
din 19 aprilie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 2 și 3
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure și Radu Constantin în Dosarul nr. 14.887/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.653D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.654D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure și Radu Constantin în Dosarul nr. 12.372/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția penală.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.654D/2010 la Dosarul nr. 3.653D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece prin criticile formulate autorii solicită modificarea textului legal contestat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 aprilie 2010, pronunțate în dosarele nr. 14.887/245/2008 și nr. 12.372/245/2008, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Emil Balaure și Radu Constantin în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece procedura de soluționare a cererilor de recuzare limitează posibilitatea uzării de instituție doar în ceea ce privește judecătorii care compun completul de judecată.

Tribunalul Iași — Secția penală opinează că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 51 alin. 2 și 3 — *Recuzarea* — din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

Art. 51 alin. 2 și 3: „*Recuzarea se formulează oral sau în scris, cu arătarea pentru fiecare persoană în parte a cazului de incompatibilitate invocat și a tuturor temeiurilor de fapt cunoscute la momentul recuzării. Cererea de recuzare poate privi numai pe acei judecători care compun completul de judecată.*”

Nerespectarea condițiilor prevăzute în alin. 2 sau recuzarea aceleiași persoane pentru același caz de incompatibilitate și pentru temeiuri de fapt cunoscute la data formulării unei cereri anterioare de recuzare care a fost respinsă atrage inadmisibilitatea cererii de recuzare, care se constată de completul în fața căruia s-a formulat recuzarea, cu participarea judecătorului recuzat.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 198 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2007, Curtea Constituțională a statuat că, în pofida susținerilor autorilor excepției, dispozițiile legale criticate nu aduc nicio atingere liberului acces la justiție și nici dreptului părților la un proces echitabil. Dimpotrivă, reglementarea modului de formulare a cererilor de recuzare, realizată prin aceste texte de lege, are menirea de a asigura deplina realizare a drepturilor constituționale invocate. Stabilind că „cererea de recuzare poate privi numai pe acei judecători care compun completul de judecată”, precum și faptul că este inadmisibilă recuzarea aceleiași persoane „pentru același caz de incompatibilitate și pentru temeiuri de fapt cunoscute la data formulării unei cereri anterioare de recuzare”, legiuitorul a avut în vedere limitarea abuzului de drept și a posibilităților de tergiversare a soluționării cauzelor, în deplină concordanță cu cerințele dreptului la un proces echitabil.

De altfel, „reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare, în ansamblu, reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri, respectiv pentru soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin împiedicarea tergiversării acestora, corespunzător cerințelor impuse de art. 21 din Legea fundamentală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure și Radu Constantin în Dosarul nr. 14.887/245/2008 și în Dosarul nr. 12.372/245/2008 ale Tribunalului Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 527

din 19 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211 alin. 1 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Violeta Palade în Dosarul nr. 3.375/245/2009 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales Geanina Sârghe din cadrul Baroului Iași și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales al autorului excepției, care pune concluzii de admitere a acesteia, reiterând aspectele inserate în notele scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.375/245/2009, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 211 alin. 1 din Codul penal**, excepție ridicată de Violeta Palade în dosarul de mai sus, având ca obiect

soluționarea unei acțiuni penale pentru comiterea infracțiunii de tâlhărie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, deoarece printr-o formulare insuficient detaliată și mult prea vagă lasă loc interpretării, aducând atingere dreptului la apărare prin consacrarea unor inegalități între participanții la proces. Astfel, formulările „furtul urmat de întrebuințarea unor astfel de mijloace” și „prin întrebuințarea de violențe” nu detaliază în mod concret și limitativ despre care anume mijloace sau violențe este vorba, sens în care lasă loc arbitrarului, aducând atingere dreptului la apărare, liberului acces la justiție și principiului egalității în drepturi.

Judecătoria Iași opinează că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autorul excepției solicită completarea textului legal criticat.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 211 alin. 1 — *Tâlhăria* din Codul penal, care au următorul conținut: „*Furtul săvârșit prin întrebuițare de violențe sau amenințări ori prin punerea victimei în stare de inconștiență sau neputință de a se apăra, precum și furtul urmat de întrebuițarea unor astfel de mijloace pentru păstrarea bunului furat sau pentru înlăturarea urmelor infracțiunii ori pentru ca făptuitorul să-și asigure scăparea, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 18 ani.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției consideră neconstituțional textul legal criticat, întrucât nu uzitează o terminologie cu un înțeles univoc. În acest sens arată că sintagma „furtul urmat de întrebuițarea unor astfel de mijloace” și sintagma „prin întrebuițarea de violențe” nu detaliază în mod concret și limitativ despre care anume mijloace sau violențe este vorba.

Or, de vreme ce infracțiunea de tâlhărie presupune o deposedare a unei persoane de un bun prin amenințare sau violențe, Curtea constată că înțelesul noțiunilor folosite este lesne dedus prin trimiterea la alte fapte penale prevăzute și pedepsite de art. 208, art. 193 și art. 180 sau art. 181 din Codul penal.

Așa fiind, analiza textului contestat nu conduce la concluzia încălcării prevederilor constituționale invocate, ca urmare a lipsei

de claritate și previzibilitate a normei. De altfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a arătat că legea trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea (Hotărârea din 22 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Marii Britanii* sau Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*). În acest sens, Curtea europeană a remarcat că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita. Apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*). Or, prevederile de lege ce formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate întrunesc pe deplin aceste exigențe.

Pe de altă parte, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 211 alin.1 din Codul penal aduc atingere principiului egalității în drepturi, deoarece acestea se aplică, în mod nediscriminatoriu, tuturor cetățenilor aflați în ipoteza normei.

Cât privește pretinsa încălcare a dreptului la apărare, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece infracțiunea criticată nu împiedică cu nimic persoana interesată ca în tot cursul procesului penal, în acord cu art. 24 din Constituție, să fie asistată de un avocat ales ori numit din oficiu acolo unde legea procesual penală impune acest lucru.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art.1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Violeta Palade în Dosarul nr. 3.375/245/2009 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 529

din 19 aprilie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 2
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Bubău în Dosarul nr. 5.934/320/2007 al Judecătoria Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citire a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.934/320/2007, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorel Bubău în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale la fond.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, deoarece permit în mod discreționar părții vătămate să se constituie parte civilă atât în faza urmăririi penale, cât și în faza judecătii. Așa fiind, textul lezează dreptul de apărare coerentă a inculpatului în cele două faze ale procesului penal.

Judecătoria Târgu Mureș opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Bubău în Dosarul nr. 5.934/320/2007 al Judecătoria Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. 2 — *Constituirea ca parte civilă*, din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Constituirea ca parte civilă se poate face în cursul urmăririi penale, precum și în fața instanței de judecată până la citirea actului de sesizare.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică posibilitatea părții vătămate de a se constitui parte civilă în procesul penal atât în prima fază, cât și în cea de-a doua până la citirea actului de sesizare, situație care, în opinia sa, este de natură a afecta principiul egalității în drepturi, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

O astfel de critică nu poate fi primită, deoarece dispozițiile legale criticate se aplică fără niciun fel de discriminare tuturor persoanelor aflate în situații juridice identice.

De asemenea, dreptul la un proces echitabil presupune dreptul tuturor părților de a se prevala de garanțiile procesuale specifice. Or, faptul că partea vătămată poate opta până la citirea actului de sesizare dacă se constituie sau nu parte civilă nu este de natură a afecta în vreun fel drepturile inculpatului, care poate uza nestingherit de dreptul său la apărare. Nimic nu-l oprește să conteste eventualele pretenții civile sau chiar calitatea de parte vătămată ori civilă a celui în cauză. Apărarea inculpatului se poate face indiferent de opțiunea părții vătămate de a se constitui parte civilă, cu atât mai mult cu cât, în acord cu dreptul la un proces echitabil, trebuie să existe un just echilibru între drepturile inculpatului și drepturile celorlalte părți din procesul penal.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale
a României valabil în luna iunie 2011**

Având în vedere prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Pentru luna iunie 2011, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 6,25% pe an.

p. Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

București, 1 iunie 2011.

Nr. 18.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 523449